

Lista premianților „Gala 100 pentru Centenar” – Berlin (Germania) 30.10.2018

1.

Alexandra Maria Lara, născută în București, la 12 noiembrie 1978, nu doar că se numără printre actrițele germane cele mai populare și cu cel mai mare succes, ci este și una dintre cele mai talentate. Și-a dovedit complexitatea ei impresionantă încă de la începutul carierei și a convins nu numai ca adolescentă, în rolul protagonistei din serialul ZDF „Măi, Pia!” (1996, Regie: Karola Hattop), ci și prin alte diverse producții, precum „Povestea lui Bubi Scholz” (1997, Regie: Roland Suso Richter) sau într-un rol mai mic, în ecranizarea best-seller-ului lui Hans-Christian Schmid, „Crazy” (2000).

Pentru prima dată a obținut un succes internațional cu filmul în două părți „Tunelul” (2001, Regie: Roland Suso Richter), prezentat în SUA chiar și în cinematografe, în urma căruia a obținut premiul New Faces Award. În rolul deosebit de complex al secretarei lui Hitler, Traudl Jung, în filmul „Căderea” (2004), a entuziasmat un public de milioane de persoane, în întreaga lume, alături de Bruno Ganz. Filmul lui Oliver Hirschbiegel a fost nominalizat la Premiile Oscar pentru cel mai bun film străin, o realizare la care a ajuns, patru ani mai târziu și filmul „Complexul Baader Meinhof” (2008). Lara joacă rolul-cheie al teroristei de stânga Petra Schelm,

în drama lui Uli Edel, dedicată unuia dintre cele mai importante capitole din istoria germană de după cel de-al Doilea Război Mondial.

Pe cât de convingătoare prin subtilitate și intensitate este Lara în rolurile sale dramatice, pe atât de amuzantă este în orice tip de comedie. Pentru Doris Dörrie în „Gol” (2002), precum și în „Pescarul și soția sa” (2005), a intrat în două roluri extrem de diferite, în timp ce în „Rubbeldiekatz” (2011), în regia lui Detlev Buck și-a dovedit talentul pentru umorul de tip screwball. Recent, alături de Florian David Fitz și Matthias Schweighöfer, în „Cea mai mișto zi” (2016), a reușit să stârnească valuri de admirație. Nu mai este nici un secret faptul că Lara are și un mare talent musical: în „Despre căutarea și găsierea iubirii” (2005), a excepționalului regizor Helmut Dietl, se transformă dintr-o studentă de canto fără succes într-una dintre cele mai apreciate cântărețe de cor, având ea însăși microfonul în mână.

Faptul că Lara a primit deja un Bambi, Premiul Camerei de Aur și Premiul Jupiter și nu se dă înapoi din față niciunei provocări, convingând în toate genurile, a devenit cunoscut și dincolo de granițele Germaniei, foarte rapid. În „Control” (2007), de Anton Corbijn, a avut o prezență extraordinară, alături de Sam Riley, în timp ce Ron Howard a ales-o pentru rolul soției lui Nikki Lauda, în drama cu piloți de curse „Rush - totul pentru victorie” (2013). Și alți regizori, precum Francis Ford Coppola („Tinerețe fără tinerețe”, 2007), Spike Lee („Buffalo Soldiers '44 – Minunea Sfintei Ana”, 2008) sau Stephen Daldry („Cititorul”, 2008) au mizat pe talentul ei. Însă ea nu se mai limitează de mult doar la spațiul anglofon, ci a jucat și alături de Gérard Depardieu în „Small World” (2010, Regie: Bruno Chiche), Sam Garbarskis „Străini familiari” (2010) sau „Imagine” (2012) al regizorului Andrzej Jakimowski.

Printre ultimele proiecte ale actriței, care este totodată și vocea din cartea audio pentru copii „Micul dragon *lubește-mă*”, se numără și filmarea clasicului pentru adolescenți „Robbi, Tobbi și Fliewatüüt”, precum și „Patru împotriva băncii”, în regia lui Wolfgang Petersen, cu Til Schweiger, Matthias Schweighöfer, Michael Bully Herbig și Jan Josef Liefers.

În 2017, Lara poate fi văzută nu numai în serialul de pe Amazon „Ești căutat”, ci și în producția hollywoodiană „Geostorm”, precum și în mult așteptatul film cu gangsteri „Numai Dumnezeu mă poate judeca”, alături de Moritz Bleibtreu.

Valentin Plătăreanu, născut în București, la 16 noiembrie 1936, fiul doctorului V. M. Plătăreanu, membru al Academiei de Istoria Medicinii, remarcabil chirurg și autor de cărți cu caracter științific, nu a îmbrățișat medicina, ci s-a decis să urmeze Arta actorului.

Absolvent al Academiei de Teatru și Film I. L. Caragiale din București, a avut ca profesori pe Irina Răchițeanu Șirianu, Marioara Voiculescu, Ion Lucian ș.a. Examenul de diploma a fost absolvit cu rolul lui Higgins din piesa *Pygmalion* de Bernard Show.

A urmat stagiul cu colegi de elită: Amza Pelea, Leopoldina Bălănuță, Florin Piersic, Cosma Brașoveanu, Ștefan Tapalagă, George Motoi ș.a. la Teatrul din Piatra-Neamț, pe care l-au și inaugurat.

Prin concurs, ajuns la București, își începe o bogată activitate ca actor pe scena Teatrului de Comedie în piese cum ar fi: *Burghezul gentilom* (Molière), *Prietena mea Pix* (V. Em. Galan), *Platonov* (A. P. Cehov), *12 oameni furioși* (Reginald Rose) etc. Pe micul ecran, a interpretat diverse roluri, având o bogată prezență în emisiuni seriale precum: *Istoria Teatrului* cu public (live), *Clubul Tinereții* (TV), realizând, în paralel, montări cu roluri în *Hernani* (Victor Hugo), *Cadavrul viu* (Lev Tolstoi), *Doctor fără voie* (Molière), *Pescărușul* (A. P. Cehov), împreună cu regizorul de televiziune Cornel Popa.

Activitatea dedicată scenei de teatru a fost împletită cu munca pe platourile de filmare, unde a colaborat cu valoroși regizori: Malvina Urșianu, Sergiu Nicolaescu, Mircea Mureșan, Mircea Drăgan, Alecu Croitoru, Andrei Blaier ș.a. Vocea sa cu vibrații calde și atent studiate i-a oferit o bogată colaborare în domeniul teatrului și a emisiunilor radiofonice, lista prezențelor radiofonice trecând de 1.000 de emisiuni.

O adevărată pasiune organizatorică l-a adus la conducerea Teatrului de Comedie și a Teatrului Național din București „I. L. Caragiale”, sub conducerea maestrului Radu Beligan, unde a jucat ca actor și a fost prezent timp de doi ani de zile. Bucurându-se de împliniri profesionale deosebite și fiind în vârf de carieră, a luat totuși hotărârea – dificilă pentru un actor – să părăsească țara. Această perioadă, ca și succesul fiicei sale Alexandra Maria Lara în domeniul filmului, cu sprijinul de neprețuit al soției sale Doina, sunt mărturisite în cartea *Und Bitte* (2010), care povestește istoria recuceririi succesului de către o familie de actori în mediul unei culturi de adopție.

În Germania, a urmat după stabilire o vreme cu diferite joburi pentru supraviețuire: grădinar, administrator, sufleor la Teatrul Francez din Berlin, care l-a și adoptat. Apoi, au venit primele roluri interpretate în franceză, prima punere în scenă fiind *L'aigle à deux têtes* de Jean Cocteau, apoi *Le médecin malgré lui* de Molière, *Le feticliste* de Michel Tournier ș.a. Au venit la

rând diferite roluri în film, unde a jucat alături de importanți actori germani precum: Matthias Habich, Dagmar Manzel, Götz George, Hannelore Elsner, Manfred Krug, Jörg Schüttauf, Katharina Thalbach, Manfred Zapatka ș.a. A montat, de asemenea, peste 50 de spectacole, inclusiv după autori români, precum I. L. Caragiale, Eugen Ionescu, Mihail Sebastian.

O bucurie specială a reprezentat-o filmul *Offset* (2005), în regia lui Didi Danquart, în care Valentin Plătăreanu a jucat alături de fiica sa, Alexandra Maria Lara, în limba română, filmul fiind turnat în România. Filmul *Viața mea* (2008), în regia lui Gero von Boehm, unul din cei mai importanți jurnaliști de cultură din Germania, prezintă traseul și destinul unei familii de artiști români, care au ales calea auto-exilului, plecând dintr-o Românie aflată în plin comunism, urmând a se stabili în Germania. Aici, Valentin Plătăreanu și-a reinventat cu strălucire cariera de actor, profesor, director de școală de teatru, în contextul unei alte culturi. Dincolo de talentul artistic rar, moștenit de la tatăl său și potențat printr-o atentă cultivare, Alexandra a fost desemnată de presa germană (*Bild Zeitung*), în 2005, drept cea mai frumoasă actriță din Germania.

În 1992, Valentin Plătăreanu a fondat Școala de Teatru Charlottenburg, pe care o conduce în calitate de director, fiind una din cele mai bune școli de profil din Germania. Unul din numele de mare prestigiu în galeria de absolvenți ai școlii respective este cel al Alexandrei Maria Lara, devenită celebră în Germania și în mediul internațional de profil.

Școala de Teatru Charlottenburg a dezvoltat proiecte, de-a lungul timpului, cu parteneri din România (Teatrul „Anton Pann“, din Râmnicu-Vâlcea), implicându-se de asemenea în sărbătorirea centenarului I. L. Caragiale (2012), în timp ce maestrul Valentin Plătăreanu a fost prezent pe scenele din Berlin cu recitaluri din marii poeți români.

Începând cu 2018, Școala de Teatru Charlottenburg și-a deschis porțile pentru colaborarea cu mediile teatrale din România, inițiind o serie de stagii și programe oferite spre participare actorilor tineri din România.

2.

***Anca-Ligia GROSU –
membru al Academiei Germane de Știință „Leopoldina”***

Anca-Ligia Grosu este profesor, medic și director al Clinicii de Radioterapie al Spitalului Universitar din Freiburg, Germania.

Născută la Cluj-Napoca, a absolvit Liceul de Matematică și Fizică Nicolae Bălcescu din orașul natal. După studiul de Medicină Generală la Facultatea de Medicină din Cluj a emigrat în Germania pentru a-și face specializarea în Radiologie, iar apoi în Radio-Oncologie la Clinica Rechts der Isar a Universității Tehnice din München. Activitatea ei științifică s-a concentrat asupra radiochirurgiei, a radioterapiei stereotactice și asupra introducerii imaginilor biologice în planificarea radioterapeutică. În aceste domenii lucrările științifice ale prof. Grosu au reprezentat un pionierat, deschizând noi drumuri spre efectuarea unei radioterapii personalizate și individualizate de mare precizie. Prin aceste metode se poate vindeca un număr semnificativ de tumori canceroase și se pot salva viețile multor pacienți. După 15 ani de activitate în München, prof. Grosu s-a mutat în SUA pentru a participa la cercetarea în domeniul terapiei cu protoni la Harvard Medical School din Boston (SUA), una din instituțiile academice de renume mondial, cu care colaborează intensiv și în continuare. Doi ani mai târziu, în 2007, dr. Grosu a fost numită directoarea Clinicii de Radioterapie a Spitalului Universitar din Freiburg, una din cele mai mari clinici de Radioterapie din Germania. Doamna profesor Grosu a fost prodecan al Facultății de Medicină din Freiburg, este membră a Senatului Universității din Freiburg, este profesor

onorific al Universității din Ohio, Columbus, SUA – pentru a enumera numai câteva din activitățile ei academice de înalt prestigiu.

Anca-Ligia Grosu a fost aleasă în iulie 2018 membru al Academiei Germane de Știință „Leopoldina”, o instituție de mare tradiție și renume național și internațional.

Entuziasmul ei pentru nobila cauză de vindecare a pacienților este elementul care caracterizează toate preocupările ei din domeniul cercetării, al activității didactice și mai ales activitatea ei de medic în Spitalul Universitar din Freiburg.

3.

Bernd Fabritius - Membru în Parlamentul German și în Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (2013–2017) - Însărcinat federal pentru imigranți și minorități naționale (din 2014)

Bernd Fabritius: „Germanii aflați în România și germanii originari din România trebuie să își asume și să configureze rolul lor de ambasadori între cele două țări”.

*

În anul 2018, numirea Prof. Dr. Dr. h. c. Bernd Fabritius în funcția de Însărcinat al guvernului federal pentru repatriați și minorități naționale a reprezentat prima desemnare a unei persoane aparținând unei minorități naționale germane, venite ca imigrant în Germania, într-o poziție a unei demnități publice federale în Germania.

Născut în 1965 la Agnita, Bernd Fabritius a crescut în orașul Sibiu, aflat în apropiere.

După venirea sa în Germania în 1984, Bernd Fabritius a urmat Facultatea de Drept a Universității „Ludwig Maximilian” din München. Din 1997 este avocat și proprietarul unei case de avocatură.

Începând cu 1998, Bernd Fabritius a ocupat diferite funcții de conducere în cadrul Comunității Sașilor Transilvăneni și s-a implicat activ, în diferite moduri, în crearea de punți între România și Germania. Între 2007 și 2018 a fost președinte federal al Asociației Sașilor Transilvăneni în Germania, precum și președinte al Federației Internaționale a Sașilor

Transilvăneni. Atunci când a preluat funcția de președinte al Asociației Deportaților, a declarat că tema relațiilor dintre popoare și state în ținuturile din care au provenit mulți deportați va deveni o temă centrală a activității sale.

Bernd Fabritius s-a implicat în mod deosebit în construirea unor relații foarte strânse între România și Bavaria. În anul 2000, ministrul bavarez pentru muncă, afaceri sociale, sănătate, familie și femei, Barbara Stamm, l-a numit reprezentant al Bavariei în Comitetul Româno-Bavarez pentru proiecte sociale și medicale. El este membru fondator și vicepreședinte al Fundației Bavaria-România pentru Asistență Socială în România.

Bernd Fabritius se implică și în consolidarea legăturilor academice. El predă la Facultatea de Drept a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, în calitate de profesor asociat, precum și la Universitatea Germano-Română pentru Drept și Instituții Europene.

Odată cu alegerea sa în Parlamentul German, în 2013, Bernd Fabritius s-a implicat în dezvoltarea relațiilor germano-române, pe noi paliere, ca președinte adjunct al Grupului Parlamentar de Prietenie Germania-România. În calitate de membru al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, unde a fost prim președinte adjunct în Comisia pentru Justiție și Drepturile Omului, a putut folosi noi oportunități în acest sens. De asemenea, ca raportor, a contribuit semnificativ la rezoluția Adunării Parlamentare în privința statului de drept și a combaterii corupției în România.

Și în calitatea sa actuală, de Însărcinat al Guvernului Federal pentru imigranți și minorități naționale, Bernd Fabritius are legături deosebit de strânse cu instituțiile responsabile în România pentru protecția drepturilor minorităților și pentru minoritatea germană de aici.

Bernd Fabritius vede în apartenenții la minoritățile naționale și în oamenii care și-au părăsit patria nu numai niște constructori de punți între state. Pentru el, aceștia sunt totodată acei ambasadorii grație cărora mulți dintre conlocuitori pot afla informații relevante despre țara respectivă. Abilitarea bilingvă și abilitarea în două culturi reprezintă pentru Bernd Fabritius nu doar o calificare valoroasă, ci și o datorie: „germani aflați în România și germanii originari din România trebuie să își asume și să configureze rolul lor de ambasadori între cele două țări”.

4.

Bianca Bourbon

Născută în București, a studiat Relații Economice Internaționale în același oraș, sperând să lucreze în diplomație, într-una din ambasaderele României din lume.

Nu a ajuns însă în diplomație, deoarece, chiar după terminarea facultății, în septembrie 1997, a început să lucreze pentru Compania Coca-Cola, care își deschisese un birou la București. A lucrat aici timp de 12 ani, ocupând diverse poziții în departamentul de marketing al businessului din România, extinzându-și apoi responsabilitățile și asupra țărilor din jur – Bulgaria, Moldova, Albania și țările din fosta Iugoslavie.

În 2009 s-a mutat la Viena, pentru a conduce afacerile aceleiași companii din Centrul Europei, răspunzând de Austria, Elveția, Ungaria, Cehia, Slovacia, Slovenia, iar după 5 ani în care a locuit la Viena și Budapesta, a preluat conducerea companiei în Germania, Danemarca și Finlanda. Din 2015 locuiește în Berlin, împreună cu soțul său, Cristian. În ultimii doi ani și-a completat educația cu un Executive MBA la Harvard Business School.

Una dintre realizările profesionale de care este mândră, este lansarea unei arome de Fanta, specială pentru români. Este vorba de Fanta Shokata, realizată pe baza băuturii tradiționale socata. După lansarea din România, această aromă a ajuns aproape pe tot globul, începând din Europa, până chiar și în Japonia.

În țările în care a locuit în străinătate, Bianca a fost în contact cu alți profesioniști români, iar acum, în Germania, este implicată în stimularea dezvoltării unor rețele ale profesioniștilor de top din diaspora română.

Bianca este o ambasadoare pentru diversitate și incluziune, deoarece este convinsă ca echipele diverse (din punct de vedere al naționalității, vârstei, sexului, gândirii) produc rezultate mai bune. Ea activează în mai multe organizații care promovează diversitatea, atât în cadrul companiei pentru care lucrează, cât și în cadrul Camerei de Comerț Germano-Americane, unde este membră în board și “Campion al diversității”. În acest context, crede ca românii pot aduce multe calități în cadrul unei echipe, de la seriozitate și profesionalism, la rezolvarea creativă a problemelor, gestionarea flexibilă a resurselor și adaptabilitate la schimbare, toate foarte importante acum și în viitor. De asemenea, crescând într-o familie în care ambii părinți munciau, precum majoritatea familiilor românești, crede că femeile pot juca un rol mult mai mare în societate și pot integra, pot echilibra munca lor cu viața lor privată, cu familiile lor.

5.

**Prof. Dr. Hans-Christian Maner -
Istoric, Universitatea Johannes Gutenberg din Mainz**

S-a născut la Târnăveni în anul 1963, a trăit la Jidvei și la Codlea și a urmat liceul Johannes Honterus la Brașov. În anul 1981 s-a stabilit cu familia în Germania. A studiat teologia protestantă, istoria și științele politice la universitățile din Tübingen, Mainz și București. La Universitatea Johannes Gutenberg din Mainz a obținut în anul 1997 titlul de doctor cu lucrarea “Zwischen Demokratie und autoritärem Regime. Voraussetzungen und Entfaltung der Krise des parlamentarischen Systems in Rumänien in den 30er Jahren”, pentru care i-a fost decernat premiul Societății Sudesteuropene din München. În perioada 1998–2002 a fost cercetător științific al Centrului Științifico-Istoric pentru Istoria și Cultura

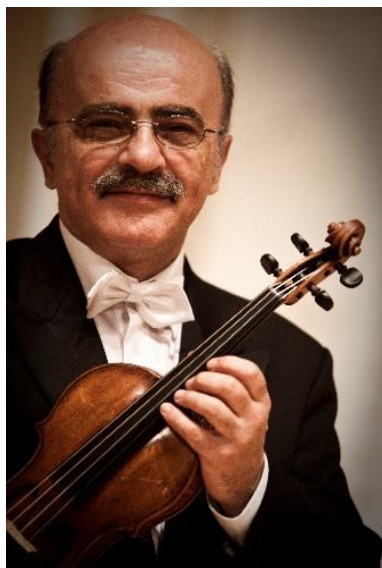
Europei Centrale și de Est (Geisteswissenschaftliches Zentrum für Geschichte und Kultur Ostmitteleuropas) din Leipzig unde a scris lucrarea de habilitare (docență). Din anul 2002 ține cursuri și cercetează în cadrul Seminarului de Istorie al Universității Johannes Gutenberg din Mainz în special istoria Europei de Sudest, iar în anul 2010 a fost numit profesor. Tot la Universitatea din Mainz conduce filiala Societății Sudesteuropene.

Printre publicațiile principale proprii se numără monografiile “Parlamentarismus in Rumänien (1930-1940). Demokratie im autoritären Umfeld” [Parlamentarismul în România (1930-1940). Democrația în mediul autoritar]. (München 1997) [trad. „Parlamentarismul în România, 1930-1940“. București 2004]; “Multiple Identitäten - Der Blick des orthodoxen Südosteuropa auf ‘Europa.’ [Identități multiple - viziunea ortodoxă a Europei de Sud-Est asupra ‚Europei‘]. (Bonn 2003); “Multikonfessionalität und neue Staatlichkeit. Orthodoxe, griechisch-katholische und römisch-katholische Kirche in Siebenbürgen und Altrumänien zwischen den Weltkriegen (1918-1940)” [Multiconfesionalitate și noua statalitate. Biserica ortodoxă, greco-catolică și romano-catolică din Transilvania și din Regat între cele două războaie mondiale (1918-1940)]. (Stuttgart 2007); “Galizien. Eine Grenzregion im Kalkül der Donaumonarchie im 18. und 19. Jahrhundert“ [Galicia. O regiune de graniță în calculul monarhiei habsburgice în secolele 18 și 19]. München 2007.”

Principalele direcții de cercetare sunt legate de istoria și istoria culturală a Europei Centrale de Est și de Sudest începând din perioada modernă până în secolul 21. O preocupare specială constă în promovarea interesului pentru istoria și cultura României. Aceasta se reflectă nu numai în temele de cercetare și de predare ci și în efectuarea mai multor excursii de studiu în România cu studenți de la Universitatea din Mainz. Înființarea lectoratului de limba și cultura română la Universitatea din Mainz a însemnat și începutul organizării anuale a “zilei de studiu dedicată României”, al cărui inițiator a fost și care se preocupă cu teme interdisciplinare de literatură, cultură și istorie pentru și cu studenți. A inițiat mai multe parteneriate Erasmus cu un număr de universități din România (Galați, Iași, Sibiu, Alba Iulia, București). Legături constante și strânse există cu Facultatea de Istorie a Universității Alexandru Ioan Cuza și Institutul “A.D. Xenopol” din Iași al cărui membru de onoare este. Colaborări științifice fructuoase are cu Facultatea de Științe Socio-Umane a Universității Lucian Blaga din Sibiu, cu Facultatea de Istorie a Universității din București și cu Institutul de Istorie “Nicolae Iorga”, cu Facultatea de Istorie și Științe Politice a Universității Ovidius din Constanța.

În activitățile sale profesionale și private, el se ghidează după ideea de toleranță, de multiperspectivitate, de înțelegere interculturală și interregională.

6.

Laurețiu Dincă - Violonist în cadrul Filarmonicii din Berlin

Laurețiu Dincă s-a născut în Craiova, fiind – așa cum mărturisește – o cometă muzicală într-o familie în care nimeni, până la el, nu a fost muzician. Descoperirea înclinației muzicale o datorează lui Aurel Maican, o rudă apropiată, care era violonist în cadrul Filarmonicii din Craiova. Acesta știa să cânte la trei instrumente și, fiind totodată și inginer, pe lângă activitatea de violonist a construit însăși clădirea Filarmonicii din Capitala Olteniei.

Laurețiu Dincă a urmat cursurile Liceului de Muzică din București, la clasa Profesorului George Manoliu, fiind aici remarcat de Profesoara de pian Mira Chișoiu, cu care a urmat un program de pregătire intensivă. Astfel, a intrat la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, pe care l-a absolvit în trei ani. A activat apoi pentru trei ani în cadrul Orchetrei Radio din București, după care a continuat studiile de vioară la Conservatorul din Lübeck, cu Profesorul Petru Munteanu. A câștigat mai multe premii internaționale de vioară: Tibor Varga (Sion - Elveția), Louis Spohr (Freiburg - Germania), Canales (Barcelona - Spania), primind poziția de Prim Ajutor de Concertmaistru la Orchestra Radio din Frankfurt (1980 – 1984).

În 1984, susține un concurs cu Maestrul Herbert von Karajan, devenind membru al Filarmonicii din Berlin, cotată de critica de specialitate și publicul meloman drept cea mai prestigioasă Orchestră Filarmonică din lume. De aici înainte, biografia sa profesională se identifică cu cea a Filarmonicii din Berlin, unde înființează, de asemenea, o serie de grupuri

camerale pe care le conduce, de peste 25 de ani: Viorile Filarmonicii din Berlin, Cvartetul de coarde Atheneum, Octetul de Coarde al Filarmonicii și ansamblul Virtuozii Filarmonicii din Berlin.

Laurențiu Dincă este laureat al Premiului Viottis (Italia) și a fost distins cu Ordinul pentru Merit al Crucii Malteze. Pentru publicul în fața căruia concertează, cântă pe o vioară realizată de Andrea Guarnieri.

7.

**Michael H. SCHMIDT –
Președintele Fundației Michael Schmidt**

Deține Grupul Automobile Bavaria, cea mai mare rețea de dealeri BMW din Europa Centrală și de Sud-Est, cu 13 reprezentanțe în România, singura reprezentanță Rolls-Royce din regiune și Grupul MHS Truck and Bus, importator general și distribuitor al vehiculelor MAN în România, precum și Grupul Autohaus Michael Schmidt cu 5 dealeri în Germania.

Este Președintele Fundației Michael Schmidt, organizație care se concentrează pe conservarea patrimoniului cultural săsesc, sprijinirea proiectelor educaționale care susțin învățământul în limba germană, precum și promovarea turismului și implicit dezvoltarea economică a zonei din județul Brașov denumită "Țara Ovăzului - Haferland". Este Director General al Forumului de Cooperare Bilaterală Roman-German, asociație care promovează și

consolidează cooperarea româno – germană prin menținerea unui dialog permanent și susținut cu instituțiile guvernamentale și private din România și Germania.

Plecat în anul 1981 în Germania, împreună cu părinții și frații săi, a absolvit Universitatea Tehnică din München, iar în timpul studenției a devenit membru în Asociația Sașilor din Germania, implicându-se activ în proiectele tineretului săsesc. Din dragoste pentru locurile natale s-a întors în țară acum mai bine de 20 de ani și a construit afaceri de succes pentru comunitatea de aici, dar este și unul dintre puținii oameni de afaceri care au dezvoltat un business de succes peste hotare, în Germania. Cu o rețea de 5 dealeri BMW în zona orașului München și cel mai mare dealer Rolls-Royce din țara respectivă, Michael Schmidt este unul dintre reprezentanții de frunte ai comunității săsești din România și Germania.

Pentru merite deosebite în dezvoltarea relațiilor româno-germane și a conservării patrimoniului cultural al minorității germane în România, a fost decorat de către Excelența Sa Președintele Republicii Federale Germania, domnul Joachim Gauck, cu Crucea de merit în grad de cavaler a Ordinului de Merit al Republicii Federale Germania.

8.

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Dr. Serafim Joantă

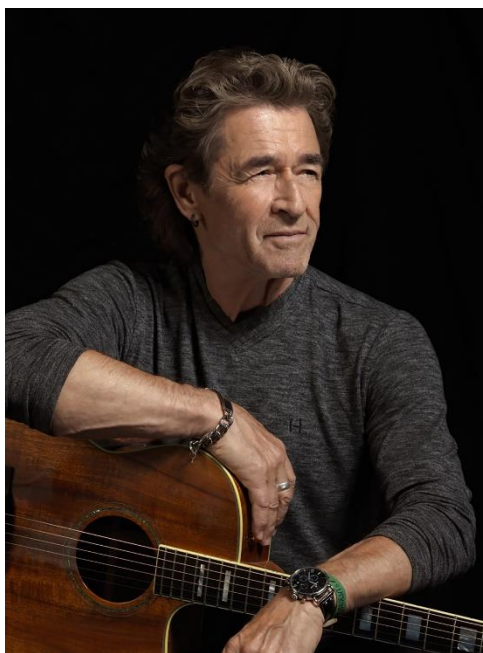
S-a născut la 4 septembrie 1948 în Boholț, în apropiere de Făgăraș. A absolvit Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1974) și a urmat cursurile doctorale la Institutul „St. Serge” din Paris, unde a obținut titlul de doctor în teologie cu teza: „Le renouveau hesychaste dans les pays roumains” (1985).

A slujit ca preot în satul Pojorta - Făgăraș (1974-1975), iar apoi a îndeplinit, la centrul Eparhial de la Alba Iulia, funcțiile de muzeograf și preot misionar (1975-1982). Revenit de la

studii din Franța, a fost numit duhovnic și asistent la Institutul Teologic din Sibiu (1989-1990), iar în 12 februarie 1990 a fost ales Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, cu titlul de „Făgărășeanul“. Din iunie 1994, îndeplinește funcția de mitropolit pentru românii ortodocși din Germania și Europa Centrală. În 1994-1998 a fost Locum-tenens de Arhiepiscop pentru Europa Occidentală. Din 1994 până în 2018, în Germania numărul parohiilor românești a crescut de la 6 la 110, la care se pot adăuga numeroase alte parohii înființate în Austria, țările Europei de Nord, dar și în țările din vestul continentului. Activitatea sa misionară intensă a fost apreciată atât de Statul Român, primind în 2012 Ordinul Național Steaua României în grad de Cavaler, cât și de autoritățile germane, primind în 2009 Medalia constituțională de argint a Bavariei, iar în 2015 Ordinul de merit bavarez (Bayerischen Verdienstorden). Mitropoliei cu sediul la Nürnberg i-a fost recunoscut statutul de Corporație de Drept public în 2006 de către landul Bavaria, iar ulterior și de către alte landuri.

A publicat zeci de articole teologice și a participat la numeroase conferințe locale și internaționale, reprezentând Ortodoxia românească în cercuri teologice dar și laice. Ultimul volum publicat: Sfinții printre noi: De la Paisie Olaru la Rafail Noica – duhovnici pe care i-am cunoscut, Editura Doxologia, Iași, 2015, iar în această toamnă vor apărea volumele: De te voi uita Ierusalime – sau Ortodoxia trăită în Occident, respectiv Convorbiri cu tinerii la mănăstirea Oașa – ambele Ed. Doxologia, Iași, 2018

Mai multe informații, aici: <http://mitropolia-ro.de/index.php/8-mitropolia/33-mitropolitul-serafim-joanta>

Peter Maffay: muzician, președinte al Fundației Peter Maffay

Peter Maffay, pe numele său adevărat Peter Alexander Makkay, s-a născut la data de 30 august 1949, în orașul Brașov, ca fiu al unei mame germane și al unui tată maghiar.

În anul 1963, familia s-a mutat în Germania. Maffay a frecventat mai întâi școala gimnazială, apoi liceul. Deja de la vârsta de șapte ani a început să studieze vioara, la dorința mamei sale, iar la 14 ani a primit cadou prima chitară. În 1968, Maffay a renunțat la școală și a început o școală profesională de chimografie, pe care a întrerupt-o atunci când o piesă a sa - „Tu” - a devenit hit, fiind vândută în milioane de exemplare și menținându-se în top-uri timp de 30 de săptămâni. Nu a regretat niciodată decizia de a se dedica profesional în întregime muzicii și a avut dreptate: cu 18 albume, ajunse pe locul I în topuri, Peter Maffay este artistul german cu cel mai mare succes.

Pe lângă muzica rock, Peter Maffay a creat și basmul muzical „Tabaluga”. Peste trei milioane de oameni l-au văzut pe micul dragon verde live.

Peter Maffay nu se mulțumește însă doar să pună în cântece și să aducă pe scenă viziunea sa despre o viață mai bună: „Fundația Peter Maffay”, înființată în anul 2000, s-a dedicat copiilor traumatizați, bolnavi cronic, dezavantajați social și neglijați. În acest scop, fundația întreține patru cămine de vacanță pentru copii: în Germania, Spania și România. Anual, 1200 de copii își petrec aici vacanțele. În satul Rodeș, din România, fundația s-a implicat activ în dezvoltarea infrastructurii și a străzilor, precum și pentru construirea unei rețele de distribuție a apei potabile în sat.

Muzicianul a înțeles foarte devreme că, în calitatea sa de personalitate a vieții publice, trebuie să își asume și o responsabilitate în fața problemelor social-politice. Fie că este vorba despre implicarea în mișcarea pacifistă a anilor 80, ori de concertele susținute, în RDG, ca unul dintre puținii muzicieni vest-germani care au cântat și au pledat pentru Reunificarea Germaniei, fie că și-a asumat o poziție clară în beneficiul protecției mediului înconjurător ori împotriva xenofobiei și a extremismului de orice orientare: Peter Maffay ia atitudine. Din acest motiv și datorită angajamentului său social, a primit numeroase distincții naționale și internaționale, printre care și Crucea Federală de Merit, Ordinul de Merit al Bavariei, Ordinul Pentru Merit din partea României și Medalia Buber Rosenzweig.

10.

Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Stefan Hell -

Om de știință, laureat al Premiului Nobel pentru chimie (2014)

Ștefan Hell este o importantă personalitate științifică a lumii contemporane. S-a născut în România, la Arad, într-o familie de șvabi bănățeni, tatăl său fiind inginer, iar mama sa învățătoare. A urmat cursurile școlii elementare din Sântana, județul Arad, după care a fost elev al Liceului „Nikolaus Lenau” din Timișoara. În 1978, familia sa a emigrat în Germania, stabilindu-se la Ludwigshafen.

Studiile universitare le-a făcut, în domeniul fizicii, la prestigioasa Universitate din Heidelberg, cea mai veche dintre universitățile germane, pe care a absolvit-o în 1987. Studiile doctorale le-a realizat tot acolo, susținând, în 1990, dizertația cu tema *Reprezentarea microstructurilor transparente în microscopul confocal*.

A lucrat o perioadă ca inventator independent, activitatea sa fiind orientată spre găsirea unor căi de creștere a performanțelor rezoluției microscopiei optice dincolo de limitele atinse până la momentul respectiv, ceea ce a dus la construirea premiselor microscopiei 4Pi, o variantă ameliorată a microscopiei de fluorescență.

A continuat să lucreze, demonstrând principiul microscopiei 4Pi și îmbunătățind performanțele rezoluției de profunzime, atât în cadrul stagiului parcurs la European Molecular Biology Laboratory (Heidelberg), cât și la Universitatea Turku, din Finlanda, unde a fost șef de echipă în cadrul departamentului de fizică medicală, demonstrând principiul microscopiei

STED (Stimulated Emission Depletion Microscopy), ca microscop de fluorescență. Ulterior, a fost *Visiting Scientist* la Universitatea din Oxford, în departamentul Engineering Science.

Ștefan Hell obține Abilitarea la Universitatea din Heidelberg (1996), devenind cercetător în cadrul Institutului Max Planck pentru Chimie Biofizică din Göttingen, al cărui director ajunge în 2002, înființând Departamentul de Nanobiofonică. În 2003, este conducător al departamentului de Nanoscopie Optică din cadrul Centrului German de Cercetare a Cancerului (DKFZ) și profesor onorar al Universității din Göttingen și Heidelberg.

Ștefan Hell a demonstrat, teoretic și experimental, faptul că rezoluția microscopiei de fluorescență poate fi decuplată de difracție și poate fi crescută cu o fracție din lungimea de undă a luminii captate (> 200 nanometri). Astfel, a fost depășit un important prag în dezvoltarea microscopiei, ce fusese sesizat de însuși fondatorul microscopiei moderne, Ernst Abbe (1873).

Implicațiile cele mai importante ale descoperirii realizate de Profesorul Hell se referă la creșterea substanțială a posibilităților de înțelegere a vieții celulelor. Iar pentru că unitatea de bază a funcționării corpului omenesc (și a oricărei ființe) este celula, putem înțelege că au fost construite premise deosebite pentru înțelegerea mecanismului bolilor, ceea ce este foarte important pentru găsirea unor căi de combatere a acestora.

Pentru realizările deosebite în domeniul chimiei și fizicii optice, Ștefan Hell a primit foarte multe distincții, între care: Premiul pentru Inovare acordat de Președintele Republicii Federale Germania (2010), Premiul Nobel pentru chimie (2014). Din 2012, este membru de onoare al Academiei Române, iar din 2013 membru al Academiei Naționale de Științe „Leopoldina”, din Halle.

În semn de înaltă apreciere pentru întreaga carieră academică, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, a conferit lui Ștefan Hell, în 2015, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Mare Cruce. Profesorului Ștefan Hell i-a fost decernat, de asemenea, titlul Doctor Honoris Causa din partea Universității Politehnica din București (2013), al Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad (2014), al Universității Babeș-Bolyai din Cluj – Napoca (2016) și al Universității de Vest din Timișoara (2017).